

بیانیه سازمان فدائیان (اقلیت) به مناسبت ۱۹ بهمن سالگرد نبرد حماسی سیاهکل

گرامی باد ۱۹ بهمن، چهل و هفتمین سالگرد نبرد حماسی سیاهکل

چهل و هفت سال از نبرد حماسی رفقای ما در سیاهکل می‌گذرد. نبرد دلاورانه‌ای که در تاریخ مبارزات توده‌های زحمتکش ایران جاودانه شد. شلیک گلوله‌های آتش و آگاهی و غرش رعدآسایی که در روز ۱۹ بهمن سال ۴۹ از سیاهکل برخاست و در تمام پهنای کشور طنین‌انداز شد، رکود و رخوت سیاسی حاکم بر جامعه تحت حاکمیت دیکتاتوری شاهنشاهی را در هم شکست و جنبش کمونیستی - کارگری را از زیر آوار شکست و بن‌بستی که بعد از کودتای ۲۸ مرداد بدان دچار گشته بود، خارج ساخت. حماسه سیاهکل بر اغتشاش فکری و نظری آن دوران نقطه پایان گذاشت و پاسیفیسم و بی‌عملی رایج در میان گروه‌های سیاسی و روشنفکران را ایزوله کرد و این گرایش‌ها را از صحنه سیاسی خارج ساخت. سیاهکل نه فقط تأثیرات شگرف و شوق‌آور بسیار مثبتی بر مبارزین و انقلابیونی که شور مبارزه در سر داشتند گذاشت بلکه کل جامعه را تحت تأثیر خود قرار داد. این تأثیرات چنان عمیق و پردامنه بود که تا قلب کارخانه‌ها و اندیشه شعرا و هنرمندان و نویسندگان نیز امتداد یافت. سیاهکل و جنبش مسلحانه تأثیرات مخرب سیاست‌ها و عملکرد حزب توده و رهبران خائن آن و زیان‌هایی که بر اعتبار چپ و کمونیسم وارد ساخته بود، زائل ساخت.

حماسه‌سازان سیاهکل اگرچه در یک نبرد نابرابر از پای درآمدند و جان خویش را وثیقه‌ی آرمان‌های بزرگ آزادی‌خواهانه و سوسیالیستی خود ساختند، اما مبارزه سازمان چریک‌های فدایی خلق ایران ادامه یافت. به رغم ضربات وحشتناکی که رژیم شاه و ساواک آن بر سازمان وارد آورد، به رغم ضربه‌ی هولناک اپورتونیست‌های اکثریتی که در سازمان رخنه کرده بودند و به‌رغم ضربات هولناک‌تر جمهوری اسلامی، مبارزه برای تحقق اهداف و آرمان‌های سوسیالیستی حماسه‌سازان سیاهکل ادامه یافت.

درست در بزنگاهی که گرایش راست و اپورتونیست اکثریت کمیته مرکزی با سر به دامن حزب توده در غلطید، پرچم سفید سازش با ارتجاع و ضد انقلاب را بلند کرد و جانب بورژوازی را گرفت، جناح انقلابی و اقلیت سازمان با تمام توان خود در جانب کارگران و زحمتکشان ایستاد و با دفاع از منافع طبقه کارگر و عموم زحمتکشان، پرچم سرخ حماسه‌سازان سیاهکل را بر دوش گرفت و به مبارزه آشتی‌ناپذیر با رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی، برای آزادی و سوسیالیسم و تحقق اهداف و آرمان‌های رفقای سیاهکل ادامه داد.

آرمان‌ها، اهداف و خواست‌های رفقای ما در سیاهکل، جدا از آرمان‌ها و خواست‌های کارگران و زحمتکشان نبود. براندازی ارتجاع و دیکتاتوری، رسیدن به آزادی، نابودی تمام نظم موجود و ایجاد چنان نظم و جامعه‌ای که کارگران و زحمتکشان دغدغه کار و نان و آزادی نداشته باشند. جامعه‌ای بیگانه با اعتیاد و کودک کار و خیابانی با مردمی غرق در رفاه و آسایش. جامعه‌ای عاری از فقر و بیکاری و تن‌فروشی، جامعه‌ای به کلی رها شده از تبعیض و ستم و استثمار.

این اهداف و آرمان‌های دموکراتیک، انسانی و برابری‌طلبانه، همان اهداف و آرمان‌های طبقه کارگر و زحمتکشان است. طبقه کارگر ایران چنان‌که در اعتصابات، تجمعات و حتا اعتراضات خیابانی خود نشان داده است، با همان اهداف و آرمان‌ها دست به مبارزه زده است. زحمتکشان و تهیدستان شهری نیز که پرچم کار و نان و آزادی را در سراسر کشور به اهتزاز درآوردند و با شعارهای رادیکال و آزادی‌خواهانه، علیه خامنه‌ای و روحانی، علیه جناح‌های حکومتی و علیه رژیم دیکتاتوری حاکم، در تظاهرات‌ها و راهپیمایی‌های خیابانی ده روزه خود، زمین زیر پای مرتجعین و استثمارگران را به لرزه افکندند، نیز با همان اهداف و خواست‌های آزادی‌خواهانه و برابری‌طلبانه، به مصاف و رویارویی مستقیم و تعرضی با نظم حاکم برخاسته‌اند. خواست‌ها، اهداف و آرمان‌های کارگران و زحمتکشان نیز در اساس همان آرمان‌ها و اهدافی است که سازمان ما مطابق با شعارها و تاکتیک‌های توده‌های کارگر و زحمتکش، آن را پیگیری و برای آن مبارزه می‌کند. جنبش اعتراضی توده‌های زحمتکش و تهیدست شهری و شعارهایی که توسط آن‌ها سر داده شد، با وضوح شگرفی صحت تحلیل سازمان ما از اوضاع سیاسی و انطباق شعارهای تاکتیکی سازمان با خواست‌های کارگران و زحمتکشان را به اثبات رساند.

رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی، با خشونت و درنده‌خویی به سرکوب اعتراض‌کنندگان پرداخت. هزاران نفر را بازداشت کرد و به زیر شکنجه برد و چند ده نفر را به قتل رساند. اگرچه نخستین موج جنبش اعتراضی توده‌ای هم اکنون فروکش نموده است، اما سرکوب تظاهرات و فروکش جنبش به معنای پایان آن و به محاق رفتن چشم انداز اعتلای جنبش نیست. این یک عقب‌نشینی موقت برای تجدید قواست که پی‌آمد آن خیزش امواج بلندتر و قدرتمندتری خواهد بود، چرا که یک دوران انقلابی جدیدی تازه آغاز شده و چیزی نخواهد گذشت که موج دوم با اشکال عالی‌تری از مبارزه فرا خواهد رسید.

با توجه به این چشم‌انداز است که از هم اکنون می‌بایستی زمینه‌های تعمیق و گسترش جنبش اعتراضی و پیوند آن با جنبش اعتصابی کارگران و زحمتکشان را فراهم ساخت. از این رو می‌بایستی ضرورت ایجاد کمیته‌های اعتصاب و برپایی اعتصابات را وسیعاً به میان کارگران و زحمتکشان و عموم توده‌های مردم برد. برای فراتر رفتن از اعتصابات منفرد و پراکنده، باید کمیته‌های مخفی کارخانه، کمیته‌های اعتصاب و کمیته‌های مخفی هماهنگی میان کارخانه‌ها و موسسات یک رشته را سازمان داد و آمادگی لازم را برای اعتصابات رشته‌ای، اعتصابات گسترده و سراسری و اعتصاب عمومی سیاسی فراهم نمود و از این طریق مسیر ورود امواج اعتراضی جدیدی که در راه است را، به قیام مسلحانه و سرنگونی طبقه حاکم هموار ساخت.

تردید نباید داشت که با پیشرفت روند مبارزه، علاوه بر شعارهای سلبی که حاوی نفی رژیم حاکم است، توده‌های کارگر و زحمتکش، شعارهای ایجابی خود را نیز مطرح خواهند کرد. همان‌طور که روند پیشرفت مبارزه، شعار کار، نان، آزادی را به پرچم جنبش تبدیل نمود، با اعتلاء اشکال مبارزه، شعار تمام قدرت به شوراها و شعار حکومت شورایی به شعار اصلی جنبش توده‌ای تبدیل خواهد شد. با این همه شعار شوراها و اداره شورایی جامعه، بیش از پیش می‌بایستی در میان مردم تبلیغ شود و این باور در میان کارگران و زحمتکشان تقویت گردد که در انتظار ناجی نباشند و با متشکل شدن در شوراها، وقتی که طبقه حاکم را به زیر می‌کشند، قدرت شورایی و دولت شورایی خود را مستقر سازند و بر سرنوشت خود حاکم گردند.

در چهل و هفتمین سالگرد ۱۹ بهمن ۴۹ و نبرد حماسی سیاهکل، یکبار دیگر با رفقای بنیان‌گذار سازمان، رفقای که حماسه سیاهکل را آفریدند و همه رفقای جان‌فشان سازمان پیمان می‌بندیم که به مبارزه آشتی‌ناپذیر علیه هر گونه ظلم و ستم و استثمار ادامه دهیم و تا تحقق کامل اهداف و آرمان‌های سرخپوشان سیاهکل که همانا آرمان‌های سوسیالیستی طبقه کارگرست، یک دم از پای ننشینیم.

گرامی باد چهل و هفتمین سالگرد نبرد حماسی سیاهکل
سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی - برقرار باد حکومت شورایی
زنده باد آزادی - زنده باد سوسیالیسم
سازمان فدائیان (اقلیت)
بهمن ۱۳۹۶
کار- نان- آزادی- حکومت شورایی